

[Berlau]

ner til de arbejdsløse, specielt i betragtning af, at vi både nu og specielt i årene, der kommer, må se i øjnene, at der for masser af mennesker bliver tale om langt mere permanente situationer, hvor de skal leve af en arbejdsløshedsunderstøttelse. Det er ganske enkelt ikke muligt i dag for en familie at eksistere for de krummer, som Folketinget har besluttet skal være kompensation for det at gå arbejdsløs.

Det er dog et besynderligt samfund, som siger til næsten 700.000 af sine indbyggere: I må i kortere eller længere tid se i øjnene, at vores samfund ikke har brug for jer, ikke er i stand til at sørge for, at I kan få et arbejde og opretholde en nogenlunde tålelig tilværelse. Det er utroligt, at man så i det mindste ikke sørger for, at de mennesker bliver holdt økonomisk skadesløse.

Derfor vil vi selvfølgelig positivt arbejde på at gøre De Radikales forslag endnu bedre, således at der kommer en økonomisk kompensation til de mennesker, hvem den ulykke at være arbejdsløs overgår. Det er jo ikke ligesom de arbejdsløse folketingsmedlemmer, hvoraf 85 ikke gad møde herinde her til morgen, og som får en fyrstelig kompensation for at udeblive fra arbejde. Der er tale om folk, som får ganske små penge.

Jeg synes i øvrigt også, at forslaget indebærer en lille smule i retning af det, som Fælles Kurs ønsker, nemlig at hvis vi skal have ryddet op i den danske butik, hvis der skal være mulighed for, at firmaet kan komme til at fungere ordentligt igen, så er der kun en eneste vej, og det er at sørge for, at der sker en langt større pengeudpumpning end den, der sker i øjeblikket.

Prøv dog at se på nogle af de erfaringer, udlandet har gjort med deres hjemmemarkedsordninger. Prøv at se på, hvordan det f.eks. for Japans vedkommende i går eller i dag er blevet oplyst, at der er sket en utrolig vækst i økonomien alene i kraft af, at der er sket en pengeudpumpning, som kan sikre, at hjemmemarkedet kommer til at fungere fornuftigt.

Det er jo ikke sådan, at de arbejdsløse vil se ud og købe sig en helikopter eller noget i den retning for den regulering, som der måtte komme her. Der er tale om, at man vil købe produkter, som hovedsagelig stammer fra hjemmemarkedet. Så giv dog de arbejdsløse en lille smule mere, også mere end det, der er lagt op til i dette forslag; så gør man de arbejdsløse en stor tjeneste.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil godt for det første understrege over for hr. Kaj Poulsen, at regeringen er ikke løbet fra nogen aftale med Det Radikale Venstre, ligesom Det Radikale Venstre heller ikke er løbet fra nogen aftale med regeringen. Det, der er tale om, er, at vi i december 1986 fik vedtaget et lovforslag – det hed L 106 – hvor der i bemærkningerne blev understreget en hel masse om automatikkens ulyksaligheder og hvordan der var skabt gode resultater, fordi regeringen støttet af Det Radikale Venstre havde fået fjernet de automatiske reguleringer.

Der stod i bemærkningerne til lovforslaget:

»... det er vigtigt at understøtte og styrke den igangværende lavinflationære udvikling.«

Det var altså baggrunden for lovforslaget og for, at vi fjernede automatikken.

Så sagde vi senere, og det er dér, aftalen med Det Radikale Venstre kommer ind – jeg citerer igen fra bemærkningerne:

»I det omfang der er behov for at anlægge en bredere vurdering ved fastlæggelse af niveauet for enkelte ydelser, sker dette i de enkelte love. F.eks. påtænkes dagpengenes højeste beløb reguleret under hensyntagen til lønudviklingen, hvorved forsikringsprincippet fastholdes.«

Det var det, jeg tilsagde i min tale i dag. Vi fastholder forsikringsprincippet. Det var grunden til, at jeg sagde, at regeringen naturligvis er indstillet på at foretage en fleksibel vurdering i forhold til de enkelte ydelser, når der findes at være behov derfor. Jeg vil gerne bekræfte over for hr. Jørgen Estrup, at vi har tillid, tiltro til forsikringsprincippet.

Det viste sig så, da den fælles holdning til forsikringsprincippet skulle udmøntes, at vi var i en ny parlamentarisk situation, og derfor blev de forhandlinger ikke gjort færdige, idet de ikke ville have ført til et flertal isoleret. Vi havde som bekendt behov for nogle flere stemmer, da vi skulle lave finanslovforståelse før jul. Det var grunden til, at det ikke længere var nødvendigt eller rimeligt at færdigforhandle den forståelse, som var skrevet ned på papir, men som ikke var udmøntet i, hvordan forsikringsprincippet skulle fastholdes, fordi der i mellemtiden skete noget andet sammen med Socialdemokratiet.

Hermed har jeg forhåbentlig forklaret for det første, at der efter min mening ikke er begået aftalebrud fra nogen sider i denne sag – jeg betragter det heller ikke som et aftalebrud, at De